

være saa let at forandre dette Skjøn, fordi det støtter sig til længere Tids Erfaringer, som jeg har nydt Frugten af. Det er den Mening, der for Diebliffet er til Stede i Administrationen, og derfor tror jeg, at det er praktisk at vedtage Bestemmelsen, som den her er foreslaaet, men det kan jo blive Gjenstand for nærmere Overveielse. Det ærede Medlem for Standerborg Amts Iste Valgkreds nævnedes det Ubillige i, at man havde forudsat, at det kun var ugifte Kvinder og Enker, som bleve i Telegrafvæsenets Tjeneste og at bagved laa det Spørgsmaal, om Kvinder, som ere ansatte i Telegrafvæsenets Tjeneste, kunde vente, naar de giftede sig, at Forholdet vilde ophøre. Det er ganske rigtigt. Et personligt Skjøn over Forholdet kan jeg ikke have, men det ærede Medlem vil vist erkjende, at det er en saa overordentlig Forandring i en Kvinde's Stilling at gifte sig, at det nok kan være tvivlsomt, om hun ogsaa vil være paa sin Plads, efter at hun paa denne Maade har forandret sine Livsvilkaar og har knyttet sig til en Mand, der ikke har Noget med Telegrafvæsenet at gjøre. Der er her flere Hensyn at tage. At hun telegraferer lige saa godt efter som før hun er gift, er Noget, som ethvert fornuftigt Menneske veed, det skal jeg indrømme; men der er forskjellige andre Ting, der følger med denne Funktion, og blandt Andet følger Taushedsløftet osv. med, og der er virkelig Telegrafembedsmænd, som for Alvor have gjort den Betragtning gjældende, at gifte Kvinder ikke bør ansættes, blandt Andet ogsaa af Hensyn dertil. Det kan være mere eller mindre berettiget, men det er en Betragtning, som har været gjort gjældende for Alvor.

B. Holm: Jeg vil sige overfor den høitærede Minister, at jeg egentlig ikke anseede over de 5 pCt., som Staten skjød til, thi jeg saagde ogsaa, at det var et Princip, som jeg syntes om, at vi kom ind paa, men jeg anseede over, at man samtidig forhøiede Lønningerne og desuden gav en hel Del Pensjonsret. Thi det er ikke saa ganske Lidt. Naar man ser disse Lønningsforhøielser sammenholdt med alt det Øvrige, bliver det omtrent 200 Kr. i Gjennemsnit for hvert Individ, der er i Staten. Det er kun det, jeg har villet fremhæve, alt det Øvrige har jeg nok set.

Sagd: Jeg skal tillade mig at bemærke, at naar der lægges saa stærkt Bægt paa det uheldige finansielle Resultat af Telegrafvæsenets Virksomhed, maa vi ikke glemme, at det er et Resultat, som vi selv i væ-

sentlig Grad have bidraget til at fremkalde. Der var jo en Tid, da der var en stor og noget for vidtgaaende Sver hos mange smaa Kjøbstæder for endelig at faae deres egne Telegraflinier, idet de ikke vilde vente, til Statens Linier bleve udvideede til dem, men anskaffede sig private Linier. Som man veed, bleve de alle, med Undtagelse af Svendborg, drevne med meget stort Tab, hvorfor man bombarderede baade Regjeringen og Rigsdagen for at faae dem til at inddrage disse under Statens Linier. Det skete saa den Gang, men selvfølgelig gik Underbalancen ved de private Telegraflinier over paa Statens Budget. Samtidig udvideede man imidlertid Statens Linier til Byer og Handelspladser, der vare endnu ubetydeligere end de før nævnte, og naar man saaledes for at imødekomme et almindeligt Duffte og Interesse har foretaget en Udvidelse af Statstelegrafen, om hvilken man med fuld Visshed kunde forudsige, at den maatte medføre store pekuniære Offre fra Statens Side og berede en stor Underbalance, maa man ikke beklage sig over, at man er naaet til det Resultat, thi vi have selv fra vor Side ydet vor Bidstand til, at dette Resultat er fremkommen. — Endnu skal jeg med Hensyn til det meget omtalte Spørgsmaal angaaende Kvindens Anvendelse i Telegrafens Tjeneste bemærke, at fra den Tid da jeg stod i nøie Forbindelse med Telegrafvæsenet og havde Leilighed til at se indenfor Dørene hørte jeg adskillige Omstændigheder, ikke af den Bestaffenhed at der ikke var Kvinder, der ikke i enhver Henseende kunde udfylde deres Plads lige saa godt som Mændene — men som tydede paa, at man ikke kunde opstille dette som almindelig Regel. I enkelte Tilfælde, hvor man personlig har kjendt en Kvinde, og havt Leilighed til at lære hendes Gyner at kjende, kan der jo ikke være Noget til Hinder for at fremdrage hende til en saadan Plads, som hun særlig egner sig for, men man kan ikke opstille en almindelig Regel i denne Henseende. Naar man spørger, hvorfor skal Kvinden ikke lige saa fuldt kunne udfylde sin Plads som Manden i denne Retning, saa kan jeg blot henvide til de andre Erhverv f. Ex. Haandværksdriften. Der er jo fri Afgang for Kvinder til at kaste sig derover, men man ser jo, hvor faa af dem der have gjort sig gjældende der. Ved Telegrafvæsenet er der en teknisk Virksomhed, som jeg med Bestemthed tør sige at de færreste Kvinder ville være i Stand til at udføre tilfredsstillende; der er en Del Reparationsarbejder, som man selv maa udføre paa Stationen, ved de vedkommende Apparater, Batterier og den Slags. — Endelig